

Vil ICC's arrestordrer mod Netanyahu og Gallant gøre en ende på belejringen af Gaza?

Webcast-dialog med Helga Zepp-LaRouche, formand for Schiller Instituttet

Onsdag den 22. maj 2024

HARLEY SCHLANGER: Hej og velkommen til vores ugentlige dialog med Helga Zepp-LaRouche. Hun er grundlægger af og formand for Schiller Instituttet. I dag er det onsdag den 22. maj 2024. Jeg hedder Harley Schlanger, og jeg er jeres vært. Du kan sende os dine spørgsmål og kommentarer via e-mail til questions@schillerinstitute.org, eller du kan skrive dem i chatboksen.

Helga, vi befinder os i et miljø, hvor der sker en meget betydelig udvikling med lynets hast. Vi vil forsøge at komme ind på så meget som muligt, for vi har fået en del spørgsmål. Lad os starte med en udvikling, som tydeligvis har rystet det vestlige liberale demokratiske etablissement, og det er Den Internationale Straffedomstols beslutning om at anmode om, at der udstedes arrestordrer på Israels premierminister Benjamin Netanyahu, forsvarsminister Yoav Gallant og tre Hamas-ledere. Der var to spørgsmål, der blev stillet om dette. Det første var: "Hvorfor tror du, at Den Internationale Straffedomstol handlede nu, i modsætning til deres tidligere praksis med ikke at stille vestlige lande til ansvar?" Og for det andet var der en, der skrev: "Jeg tror ikke, det er seriøst; de vil aldrig forsøge at håndhæve det. Hvad synes du?"

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, at grunden til, at det sker, er, at chefanklageren Khan, som er en britisk jurist med pakistansk baggrund – som jeg hørte et interview med og en profil – jeg synes, han er en fremragende jurist, som er

overbevist om, at man er nødt til at have en afbalanceret tilgang til alle parter, hvis loven skal holdes i hævd. Og det, tror jeg, afspejler, hvad han sagde i disse interviews, at hvis man favoriserer den ene side på bekostning af den anden, så ødelægger man enhver form for lovmæssighed i systemet.

Jeg tror derfor ikke, at han bøjer sig for det enorme pres, og det henviser til det andet spørgsmål. Jeg tror, at den amerikanske kongres har iværksat en tværpolitisk indsats for at sanktionere Khan, for at sanktionere ICC, hvilket er skandaløst. Hvis man virkelig ser på det, så har den regelbaserede orden, det såkaldte liberale demokrati, en så åbenlys dobbeltmoral, at når det går ud over afrikanere, så er det OK – dette refererer til den tidligere domstolssammensætning – så er det OK. Hvis det går ud over Putin, er det OK. Men hvis det går ud over nogen, der angiveligt tilhører de vestlige demokratiers lejr, så er det antisemitisk og utilstedeligt.

Jeg tror, der er en hel liste af sådanne dobbeltstandarder, og det er ved at blive et stort diskussionsemne i sig selv, fordi det er så absolut indlysende og åbenlyst, at man ikke kan overse det. Så jeg vil gerne udtrykke mit berettigede håb om, at domstolen vil stå ved sin beslutning og ikke trække sig tilbage.

SCHLANGER: Nu går vi over til faren for krig. Dette er fra en tilhænger fra det nordlige Californien, som skriver: "Jeg har aldrig stolet på Jeffrey Sachs, men jeg så interviewet, som Sachs lavede med Mike Billington. Det var meget, meget interessant. Sachs lader til at være enig med LaRouche-organisationen i, at vi er på vej mod tredje verdenskrig. Men så læste jeg i dag om den russiske beslutning om at gennemføre taktiske atomøvelser i nærheden af Ukraine, som de siger er blevet provokeret af USA's og NATO's udtalelser og handlinger. Og jeg siger: "Hold da helt op! Hvad kan der gøres for at stoppe denne forhastede krig?" Det er hans spørgsmål til dig, Helga.

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror ikke, det kun er professor Jeffrey Sachs, der med rette er bekymret for, at vi står på kanten af en katastrofe. Men enhver tænkende person er forbløffet, fuldstændig chokeret over, at de vestlige

etablissementer er fuldstændig ude af stand til at erkende resultatet af deres politik. Jeg mener, hvis du er medlem af det etablerede samfund – lad os sige i Europa eller USA – og du ser på resultatet af de sidste 30 års politik, hvad ser du så? Du ser kollapsende økonomier, i hvert fald i Europa; i USA er det måske mindre tydeligt, fordi de stadig foregiver at have en stor finansiell magt, men det er også en gigant på lerfodder, som kan styrte sammen og smuldre når som helst. Du ser et kollapsende finansielt system; du ser, at flere og flere dele af befolkningen er utilfredse med regeringerne. Du ser det kulturelle kollaps. I USA stiger selvmordsraten blandt unge. Man ser, at hele NATO's politik over for Rusland ikke har fungeret, den gav bagslag. Rusland er ikke ruineret; den russiske økonomi er i gang. Den tyske økonomi er ved at løbe panden mod muren.

Alle disse negative faktorer er resultatet af de sidste 30 års neoliberale politik. Men man ser ingen tegn på anerkendelse eller refleksion, hvor nogen af hovedpersonerne bag disse politikker ville indrømme, at "OK, det her var en fejltagelse. Den grønne dagsorden var en fejltagelse. Energiforandringen i Tyskland var en fejl." Nej, man ser ikke noget af det, men man ser mere af det samme. Hvis folk er så virkelighedsfjerne, som vi ser det lige nu, begynder man virkelig at bekymre sig om deres mentale sundhed. Og det var Albert Einstein, der sagde: "Hvis man gør det samme igen og igen og forventer et andet resultat, er det definitionen på sindssyge." Så jeg tror, at det, der skal gøres, er, at vi har brug for en mobilisering af befolkningen. Jeg tror, at denne beslutning, som Putin annoncerede for lidt siden, om at de for første gang ville afholde manøvrer med taktiske atomvåben som svar på vestlige provokationer – ikke en rutineøvelse, men udtrykkeligt som svar på, hvad Macron havde sagt om vestlige tropper i Ukraine; Cameron sagde, at ukrainerne frit kan bruge Storm Shadow-krydsermissiler til at nå Ruslands territorium – hvilket blev gentaget igen af Blinken i den klareste form, selv efter Putins meddelelse om, at de ville afholde sådanne øvelser. Så de fordobler deres indsats. Det er en situation, der ikke kan vindes, og jeg tror, at vi er meget tæt på kanten af en katastrofe.

I den forstand glæder jeg mig over, at Jeffrey Sachs siger dette, og jeg kan kun foreslå, at der er en fremragende

video lavet af det schweiziske internet-tv, [Weltwoche] World Week hedder den. Den er lavet af chefredaktøren Roger Köppel sammen med Oliver Stone . Oliver Stone, som trods alt er en dekoreret filmskaber; han modtog 3 Oscars, han blev nomineret 12 gange til Oscars. Han fremsætter en meget alvorlig advarsel og siger det samme som Sachs. Han går meget prisværdigt ind i forhistorien til krigen i Ukraine, NATO-udvidelserne og alt dette, som man ikke længere må sige i dele af Europa – i Tyskland, for eksempel, må man ikke sige, at der er en historie før den 24. februar 2022. Så jeg er taknemmelig for, at Köppel og Stone har produceret denne video. Jeg vil virkelig opfordre til, at den kommer rundt, for folk er nødt til at vågne op. Det er kun få sekunder før midnat og tredje verdenskrig.

SCHLANGER: Du lytter til Helga Zepp-LaRouche. Vi tager imod dine spørgsmål; du kan sende dem til os på questions@schillerinstitute.org, og vi har tid, så du kan sende dem ind til os.

Helga, der er spørgsmål, der går tilbage til situationen i Sydvestasien og krigsfarens der. Her er et, der kom fra to forskellige personer, det samme spørgsmål. "Hvorfor bliver Biden ikke undersøgt, eftersom USA er medskyldig som den største bidragsyder i form af våben, penge og politisk støtte til det folkemord, der udføres i Gaza?"

ZEPP-LAROUCHE: Det ved jeg ikke. Det kan komme, for nu har chefanklageren fremsat denne anbefaling om arrestordre mod Netanyahu og Gallant. Det er nu op til ICC at træffe en beslutning om den anmodning. Den verserer stadig. Hvis de træffer en beslutning og holder sig til, hvad chefanklageren har bedt om, så kan det næste skridt være, at de regeringer, der har hjulpet dette folkedrab, også kan komme i spil. Jeg synes, vi skal vente og se, hvad der sker, for forskellen mellem dette og enhver lignende situation, som Holocaust i Tyskland for 80 år siden, er, at alle har set det. Der er ingen måde – man havde tv-stationer, Al-Jazeera og mange andre, inde i sin stue dag for dag. Derfor er der ingen måde at dække over det på. For mange mennesker, for mange lande kender til det. Jeg vil ikke udelukke noget på nuværende tidspunkt.

SCHLANGER: Her er et spørgsmål, der kom ind fra en kontakt i Irland, som henviser til, at Irland sammen med Spanien og Norge har meddelt, at de anerkender en palæstinensisk stat. Det er efter, at FN's generalforsamling med overvældende flertal stemte for at anerkende Palæstina, men USA stemte imod. Denne person skriver: "Ukraine er fortabt. Regeringerne i Europa er upopulære. Hvorfor er der ingen bevægelse i Europa for at bryde med den anglo-amerikanske kontrol? Er det penge? Er det NATO? Hvorfor ikke? Hvorfor ikke? Hvorfor?"

ZEPP-LAROUICHE: Det er naturligvis det helt store spørgsmål. For i en vis forstand kan hele verden se, hvad der sker. Hvis du taler med folk i Latinamerika, i Afrika, i Asien, stiller de alle det samme spørgsmål. Hvorfor forsvarer Tyskland, for eksempel, eller de europæiske lande generelt ikke deres egne interesser? Hvorfor giver de alt væk? Tyskland er lige nu ved at falde fra hinanden med en hastighed, der er helt overvældende. Handler den tyske regering i tysk interesse, hvilket grundlæggende ville være så hurtigt som muligt at gå efter en diplomatisk løsning i Sydvestasien, støtte Oase-planen, støtte en fredsplan for Ukraine?

Der er flere fremragende forslag på bordet. For eksempel er der Kinas 12-punkts fredsplan; så er der et nyt meget enkelt forslag fra en tidligere FN-embedsmand Alfred de Zayash, som er meget enkelt og indlysende: altid med deltagelse af alle krigens parter, naturligvis, sammenlignet med denne fuldstændig ubrugelige PR-affære, som vil blive gennemført i Schweiz i midten af juni, hvor de har inviteret alle undtagen Rusland, hvilket betyder, at denne begivenhed vil være en fiasko lige fra det øjeblik, den starter. Fra BRIKS-landene har Brasilien, Rusland, Kina og Sydafrika naturligvis allerede meddelt, at de ikke kommer. Modi meddelte, at Indien vil sende en repræsentant for at få det Globale Syds stemme hørt. Det er måske ikke en dårlig ting, for det Globale Syd er helt sikkert ikke tilhænger af NATO-fortællingen; det har de gjort meget, meget klart. Så måske vil det være nyttigt at høre fra en indisk stemme, hvad den Globale Majoritet mener om denne sag.

Men jeg tror, at det faktum, at de europæiske regeringer er så spundet ind i deres eget net af illusioner om

deres egen fortælling, at de måske endda begynder at tro på den lige nu. Derfor er det så meget desto vigtigere, at du tilslutter dig Schiller Instituttets og Den Internationale Fredskoalitions indsats. På Schiller Instituttet afholder vi konferencer hele tiden. Vi har lige haft to store konferencer om Oase-planen; vi har snart endnu en konference, som du bør holde øje med, og i det øjeblik, den bliver annonceret, bør du tilmelde dig og deltage. Vi har IPC-diskussionen hver fredag; du kan tilmelde dig den, hvis du kontakter os.

Så jeg tror, det er penge, det er privilegier, det er at tilhøre klubben og være blind for det faktiske – jeg hader at sige det, men hvis jeg ser på nogle af de personer, der repræsenterer regeringerne nu om dage, så er de en middelmådig flok. Det er nok at smigre dem uden nogen god grund. Hvis jeg sammenligner dem med ældre politikere som Adenauer, de Gaulle, Indira Gandhi, Herbert Wehner, og selv om man ikke kan lide ham, Franz-Josef Strauss: Det var folk, der havde viden, de havde kaliber, de havde format. Hvis man har den nuværende skare af politikere, som spiller hasard med menneskehedens skæbne uden viden og uden at vide, hvad de gør, er det tvingende nødvendigt med en mobilisering af befolkningen, for det er manglen på sådanne statsborgere, der gør disse størrelser mulige.

SCHLANGER: Lad os gå over til et andet emne et øjeblik, nemlig de begivenheder, der fandt sted i Iran i weekenden: Helikopterstyrtet, som dræbte Irans præsident og syv andre personer, der var sammen med ham. I dag havde de en statsbegravelse. Men her er spørgsmålet, der kom ind fra flere forskellige mennesker: "Det virker indlysende, at Mossad eller USA fik præsident Raisis helikopter til at styrte ned. Hvorfor bliver det ikke diskuteret?" Det er spørgsmålet.

ZEPP-LAROUICHE: Tja, fordi det ikke er klart identificeret. Jeg synes, vi skal vente på efterforskningen, som jeg er sikker på vil blive udført meget grundigt. Man skal tænke på, at det ikke er let at komme med sådan en anklage. Det kan virkelig bringe os et skridt nærmere tredje verdenskrig. Så jeg tror, at det mest ansvarlige er at vente på undersøgelsen. Vejrforholdene var trods alt ekstremt dårlige: Det var en utrolig tyk tåge, som man kunne se på billederne og videoerne. Og spørgsmålet er naturligvis,

hvorfor besætningen fløj under disse forhold? Det kender jeg ikke svaret på. Man kan også antage, at helikopteren var temmelig gammel, for på grund af sanktionerne er hele Irans luftvåben – inklusive helikoptere – kendt for at være ekstremt gammelt, forældet, og derfor kunne sådanne ting ske.

Jeg vil ikke fælde en dom, når vi ikke har nok information til at være helt sikre, fordi det er vigtigt ikke at bidrage til rygtebørsen på et tidspunkt, hvor der er falske nyheder og allerede nok forstyrrelser i den strategiske verdenssituation, og derfor er vi nødt til at være forsigtige.

SCHLANGER: Menashe, som er en fast bidragyder til den ugentlige dialog, siger: "Irans præsidents og udenrigsministers død kan ændre konflikten i regionen. Tror du, at Iran vil fortsætte den samme politik?" Og et andet spørgsmål lød: "Har Iran stadig planer om at blive medlem af BRIKS?"

ZEPP-LAROUCHE: Ud fra alle de rapporter, jeg har set, og de briefinger, jeg har fået, tror jeg, at den nuværende regering vil fortsætte Raisi-regeringens politik. Først og fremmest er Irans øverste leder ikke præsidenten, men den øverste leder Ali Khamenei. Han er naturligvis gammel, og Raisi blev betragtet som en af de potentielle efterfølgere, men nu er Mokhber i princippet den midlertidige præsident indtil valget om ca. 45 dage.

Så jeg forventer ikke en ændring fra regeringens side. Hvis der kommer et forsøg på at afholde demonstrationer og blande sig i valgprocessen, hvilket ikke kan udelukkes, så kan situationen blive mere tumultarisk. Men jeg tror, at faren, hvis der sker noget med Iran, er, at vi skal være opmærksomme på, at de er en del af BRIKS, de er en del af SCO, og derfor vil faren for en optrapning til tredje verdenskrig være til stede, når du har en optrapning af konflikten i Mellemøsten, der involverer Iran, så er vi igen på endnu en front på kanten af tredje verdenskrig. Det understreger alt sammen verdenssituationens skrøbelighed og den absolutte nødvendighed af ikke bare at have Oase-planen som et tegn på håb om et nyt paradigme, men at få sat Oase-planen på dagsordenen som en begyndelse på et helt nyt paradigme internationalt. For jeg tror – det har været en af mine dybeste overbevisninger i

meget lang tid, og den er blevet stærkere med tiden – at hvis det ikke lykkes os at gøre præcis det, som den Westfalske Fred gjorde, at overvinde alle konflikter: Jeg mener, den Westfalske Fred overvandt 150 års religionskrig i Europa, og de var i stand til at formulere principper for at afslutte krigen og lægge grundlaget for udviklingen af international lov. Det vigtigste er, at man for fredens skyld er nødt til at tage hensyn til den andens interesser; for fredens skyld er man nødt til at tilgive de forbrydelser, der er begået af den ene eller den anden side; for hvis man ikke har benådning, afslutter man ikke voldsspiralen.

Der er folk, der siger: “Nej, men først skal retfærdigheden ske fyldest.” Det lyder måske fornuftigt, men det vil ikke føre til en afslutning på krigen. Man er nødt til at have en periode med forsoning, tilgivelse, en ny begyndelse, opbygning af tillid og en ny start på et højere plan. Det er det, vi er nødt til at gøre i dag, for i de termonukleare våbens tidsalder taler vi ikke bare om et stort antal ofre; vi taler om civilisationens potentielle {afslutning}. Jeg tror, at jo mere folk glemmer det, jo farligere er situationen.

SCHLANGER: Vi har et par spørgsmål mere, men jeg vil gerne bruge et øjeblik på at opfordre folk til at tilmelde sig {Executive Intelligence Review} online {Daily Alert}. Vi har et særligt tilbud, hvis du tilmelder dig nu, kan du få et gratis abonnement i en måned. Hvis folk har lyttet til nogle af spørgsmålene fra dag til dag, så er det de ting, som vores efterretningsteam tager op. Det er det, Helga og resten af Schiller Instituttet tager fat på dag for dag. Jeg synes, det er absolut påtrængende, at folk, i stedet for bare at spekulere eller følge rygterne eller løgnene i mainstream-medierne, får mulighed for at reflektere over de faktiske processer og dynamikker i historien. På den måde bliver man mere effektiv som organisator hos os. Så hvis du går ind på eir.news, kan du finde tilbuddet om et introduktionsabonnement på Daily Alert.

Nu kommer der tre spørgsmål, Helga. Det første er fra Australien og lyder: “Er der nogen opdatering på organiseringen af Oase-planen? Har du nogen nyheder om støtte,

og hvad kan du fortælle os om, hvor den står?"

ZEPP-LAROUICHE: Nej, Vi har opfølgingskonferencen i København som jeg tror, du allerede kender til. Siden da har flere af os haft fremragende diskussioner på topniveau med diplomater og institutionelle folk fra flere lande, som alle er enige om, at dette er vejen ud af krisen. De har lovet, at de vil fortsætte denne diskussion og gøre deres regeringer opmærksomme på den. Målet med alt dette er, at vi skal have en eller bedre en håndfuld eller et hvilket som helst antal regeringer til rent faktisk at støtte det og begynde at udføre det.

Jeg tror, at hele idéen på nuværende tidspunkt er at udvikle hele regionen fra Indien til Middelhavet, fra Kaukasus til Golfstaterne. Det er selvfølgelig et gigantisk projekt. Men jeg tror, at hvis der bliver gjort en indsats for at producere ferskvand gennem afsaltning, er der blevet nævnt forskellige metoder – det er ligesom med Nehru, den grønne revolution, som ikke var en økologisk revolution, det var faktisk en landbrugsrevolution ved at øge fødevareproduktionen i Indien med en størrelsesorden, hvilket Nehru formåede at gøre. Det gjorde han ved at arbejde sammen med de landmænd, der gik med til det (for det var ikke alle, der ønskede at gøre det, nogle ville holde fast i deres gamle metoder). Men da de først så, hvilken succes de landmænd, der gik med til ændringen, havde, blev det en meget attraktiv ændring i landbrugsproduktionen. Jeg synes, man burde gøre noget lignende.

Så hvis der er en regering, som Jordan, eller en anden regering, som er overbevist om, at det er den rigtige måde at gøre det på, så start et projekt hvor som helst i stedet for bare at vente. Naturligvis kræver den egentlige Oase-plan en beslutning, ikke kun af de deltagende regeringer, men jeg tror, at den kræver en egentlig beslutning af alle de store naboer, som er Rusland, Kina, Iran, Indien og Egypten. Det er lande, som ikke er direkte berørt, men de er en slags garanter for et sådant projekt. Så ville det passe fint ind i Bælte- og Vej Initiativet (BRI), som allerede er ved at blive udvidet i forskellige former med CPEC – China-Pakistan Economic Corridor– i Pakistan, med andre projekter i flere lande. Jeg kan kun sige, at vi organiserer til det yderste af vores evner

for at forsøge at lægge det på bordet. Så hvad end I seere kan gøre for at hjælpe; hvis I kender diplomater, så diskuter det med dem. Giv dem konferenceprotokollen. Hvis du kender atomfysikere, så gør dem begejstrede. Vi diskuterer med flere atomfysikere, vandforvaltningseksperter og andre, for man er nødt til at organisere et helt samfund af forskere, ingeniører og diplomater for faktisk at fremme dette. Så jeg er faktisk ret optimistisk med hensyn til, at det kan lade sig gøre, hvis der ikke er en stor krig, der forhindrer det hele i at ske. Derfor er det så meget desto mere påtrængende, at du hjælper.

SCHLANGER: Da du lige har diskuteret BRIKS' rolle i regionen, kom der et spørgsmål ind, hvor der blev spurgt: "Accepterer BRIKS-gruppen nye medlemmer, og hvad er kriterierne for at blive medlem?"

ZEPP-LAROUCHE: Ja, de optager nye medlemmer. Jeg tror, jeg lige har hørt i dag, at Algeriet nu anmoder om at blive medlem, og det bliver accepteret. Der var flere anmodninger, selv efter det sidste topmøde i Johannesburg sidste år i Sydafrika. Der var et sted mellem 30-40 lande, der havde udtrykt interesse. Så jeg tror helt klart, at der er en procedure. I betragtning af at BRIKS ikke er et centraliseret organ som NATO, men det er en slags frivilligt partnerskab af suveræne lande, som alle grundlæggende forbliver suveræne og loyale over for deres egne traditioner. Jeg tror ikke, det er noget, der er, der er ikke en {passe-partout} [hovednøgle], men jeg tror faktisk, der er forskellige forhandlinger og diskussioner for lande om at blive medlemmer. Jeg forventer, at dette vil accelerere i løbet af året, da det næste BRIKS-topmøde vil være i Rusland. Det sidste, jeg har hørt, er, at sherpaerne fra juni og udenrigsministrene mødes i Nizhny Novgorod, og at topmødet finder sted i Kazan, men det bliver under russisk formandskab. I betragtning af de nylige omfattende strategiske diskussioner mellem Putin og Xi Jinping, da Putin besøgte Kina, er jeg ret sikker på, at de diskuterede spørgsmålet om BRIKS-udvidelsen indgående.

SCHLANGER: Vi har et sidste spørgsmål fra en korrespondent i Madison, Wisconsin, som sagde, at hun var meget bevæget over at se de studerendes demonstrationer til støtte for Palæstina. Men, sagde hun, da du talte om den

overdrevne reaktion på Den Internationale Straffedomstols afgørelse mod Netanyahu og andre, er det klart, at der var en overdrevet reaktion på de studerende. Hun skriver: "Har volden mod de studerende stoppet dem? Vil demonstrationerne fortsætte?" Det er det spørgsmål, vi har.

ZEPP-LAROUCHE: De seneste oplysninger, jeg har, især fra USA, men også fra nogle europæiske hovedstæder og byer, er, at det vil fortsætte. Hvem ved, om det kan fortsætte i samme form i sommerpausen, men i betragtning af at disse studerende er vågnet op til virkeligheden, og det ved jeg fra mine egne yngre år. Når man som ung virkelig begynder at forstå, hvor absolut uretfærdigt dette verdenssystem er – det oplevede jeg meget tydeligt, især på min rejse til Kina, som var under kulturrevolutionen. Jeg tog til Afrika og så nogle asiatiske lande. Jeg kom tilbage fra den rejse med den absolutte overbevisning, at underudviklingen i disse lande var så uretfærdig og fratog folk så meget af potentialet til at realisere deres fulde liv, at når man er et ungt menneske og endnu ikke moralsk korrumpet, kan man ikke få det ud af sit system. Kun de mennesker, der lader sig korrumpere, har en tendens til at glemme og tilpasse sig det, der er status quo.

Det er meget tydeligt, at oplevelsen af, hvad der skete i Gaza for mange, mange, hundredtusinder af unge mennesker, har forårsaget denne ændring. I betragtning af at vi befinder os i en så tumultarisk, tektonisk forandring: Vi oplever lige nu sammenbruddet af den liberale orden, fremkomsten af et nyt system af lande, der ønsker et partnerskab mellem ligeværdige, med respekt for det andet land, suveræniteten og ikke-indblanding i interne anliggender. Det er en enorm forandring! Det er som om 600 års historie med kolonialisme er ved at være slut. Og jeg tror ikke, der er nogen chance for, at ånden kan puttes tilbage i flasken, for det er en verdensrevolution, der finder sted. Derfor tror jeg ikke, at det vil falde til ro.

Jeg tror, det vil påvirke alle lande, også Tyskland for den sags skyld, for Tyskland er nu fanget i et ægte paradoks. På den ene side har de underskrevet ICC, i modsætning til USA, så de siger, at vi skal holde os til, hvad ICC siger. Men så har de denne totale loyalitet over for Israel, uanset hvilken regering de har, hvilket slet ikke giver mening, for hvis de

havde lært noget af historien, ville de have taget ICJ's og nu ICC's parti. Men det vil ikke forsvinde, det er det, jeg prøver at sige.

Så vi vil i den næste periode gennemgå en proces, hvor modsætningerne, dobbeltmoralen og paradokserne vil blive mere og mere tydelige. Jeg tror, det giver os mulighed for at overbevise flere mennesker om, at hvis vi tilslutter os det nye paradigme, hvis vi får europæerne og amerikanerne til at sige: "Lad os bare samarbejde med den Globale Majoritet", så kan alle konflikter løses. Jeg tror, det lyder umuligt, hvis man lytter til nogle af høgene og krigsmagerne, men jeg tror, at folk er interesserede i, at vi tilslutter os den Globale Majoritet. Så du bør hjælpe os med at gøre det.

SCHLANGER: Jeg har ikke flere spørgsmål. Er der noget, du vil sige til sidst?

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, du virkelig skal forstå, at dette er et helt enestående historisk øjeblik, som aldrig, aldrig har eksisteret før, fordi vi aldrig er blevet konfronteret med faren for atomkrig på samme måde. Cubakrisen bragte os tæt på, men sammenlignet med det, vi har nu, var Cubakrisen en børnefødselsdag. Det kan jeg kun understrege på det kraftigste.

På den anden side tror jeg, at hvis vi kommer ud af den nuværende dynamik og ind i en verden, hvor nationer arbejder sammen, så har vi mulighed for at overvinde fattigdom. Vi har videnskab og teknologi nok til at gøre livet for alle mennesker på planeten leveligt og smukt og fuld af chancer for at realisere alle de potentialer, der ligger i menneskers eksistens.

Så det er på tide at blive politisk, og det skal vi helst blive sammen med Schiller Instituttet. Så øges vores chancer for, at vi kommer ud af dette på en positiv måde, med jeres handlinger: Så gør det!

SCHLANGER: Helga, tak fordi du kom i dag. Forhåbentlig ser vi dig igen i næste uge.

ZEPP-LAROUCHE: Ja, til næste uge.